

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Csp/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200691
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3518200691.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35717769, zastúpeného STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 52451747, proti žalovanej: S. H., J. XX.XX.XXXX, G. K. XX, zastúpená Občianskym združením OSPO Martin, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, IČO: 52354237, o zaplatenie 557,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 67,09 EUR zastavuje.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 289,91 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 21.01.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.
- IV. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 557,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlhovanej sumy od 21.01.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Uviedol, že dňa 30.06.2015 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. H., na základe ktorej poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 600,- EUR. Žalovaná nespĺnila svoju povinnosť, následne žalobca v Oznámení o zosplatnení úveru z 20.02.2016 oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatnou k 20.01.2016. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila žalobcovi 43,- EUR. Žalobca si žalobou uplatňuje iba nárok na priznanie sumy 557,- EUR, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru bez poplatkov a úrokov a sumou uhradenou zo strany žalovanej.

2. V predmetnej veci vydal súd dňa 3. decembra 2018 Platobný rozkaz č.k. 9Csp/14/2018-17, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením, preto ho súd v zmysle 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil. Žalovaná v odpore poprela uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu. Žiadala, aby jej súd priznal bezdôvodné obohatenie pre neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedla, že pri podpise zmluvy bola zo strany žalobcu odpočítaná čiastka 200,- EUR. Žalobca jej prostredníctvom sprostredkovateľa poskytol v hotovosti pôžičku vo výške 400,- EUR. Hneď pri podpise zmluvy jej bolo odrátaná čiastka 200,- EUR. Následne zástupca žalobcu zinkasoval ďalších 150,- EUR. Poprela tvrdenia žalobcu, že jej pôžičku poskytol bezhotovostným prevodom na jej účet, účet uvedený žalobcom v žalobe jej nepatrí. V odpore uviedla, že zaplatila z pôžičky sumu 393,-EUR, teda nesplatená istina je vo výške 207,-EUR. Uviedla, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, nakoľko ju neinformoval ako

spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých zmluvných ustanovení a nekonal tak s odbornou starostlivosťou.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že po vypracovaní návrhu obdržal ešte dve platby od žalovanej, a to dňa 12.03.2018 čiastku 34,66 EUR, dňa 12.06.2018 čiastku 32,43 EUR, spolu teda zaplatila 67,09 EUR. Z uvedeného dôvodu zobral žalobu v časti zaplatenia sumy 67,09 EUR späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Ak žalovaná nesúhlasí s výškou úhrad evidovaných žalobcom, je na nej, aby uniesla dôkazné bremeno a predložila doklady o úhradách.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. H. zo dňa 30.06.2015 (ďalej len „Zmluva“), predžalobnou upomienkou, amortizačnou tabuľkou, vyjadrením Poštovej banky, a.s. z 28.01.2020, vyjadrením žalobcu k odporu žalovanej zo dňa 02.06.2020, vylúchom žalovanej, vylúchom svedka.

5. Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. H. uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že žalobca mal poskytnúť žalovanej bezúčelový, bezhotovostný, spotrebiteľský úver vo výške 600,-EUR, a to v lehote 10 dní od uzavretia zmluvy. Úver bol poskytnutý za úrok vo výške 20% istiny. Za poskytnutie úveru si mal žalobca účtovať servisný poplatok vo výške 9% z istiny (úrok a servisný poplatok ako odplata). Odplata mala byť vo výške 26,77 % z istiny za rok. RPMN bola vo výške 50,22%. Úver mal byť poskytnutý bezhotovostným prevodom na účet žalovanej uvedený v žiadosti o prevod finančných prostriedkov. V žiadosti o prevod finančných prostriedkov bol uvedený účet N. XXXX XXXX XXXX XXXXXXXXXX. Žiadosť je podpísaná žalovanou. Celkovo tak mala žalovaná uhradiť istinu vo výške 600,-EUR, úrok vo výške 120,-EUR, servisný poplatok vo výške 34,-EUR. Dlh mal byť splácaný 13-timi mesačnými splátkami, prvé tri splátky mali byť po 3,- EURÁ, ďalších 10 splátok po 76,50 EUR. Priemerná RPMN bola vo výške 37,67%.

6. Žalobca listom zo dňa 16.01.2016 vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy vo výške 228,50 EUR. Dlhovanú sumu mala žalovaná zaplatiť do 5 dní od doručenia výzvy a zároveň bola upozornená, že ak nedôjde k úhrade dlhu, žalobca si uplatní právo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky vrátane sankcií. Listom zo dňa 20.02.2016 oznámil žalobca žalovanej zosplatenie dlhu ku dňu 20.01.2016.

7. Z amortizačnej tabuľky vyplýva, že žalovaná zaplatila postupne v splátkach 43,- EUR. V priebehu konania uhradila ešte sumu 67,09 EUR, preto žalobca vzal žalobu v tejto časti späť.

8. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Žalobca v priebehu konania zobral späť žalobu v časti zaplatenia sumy 67,09 EUR z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby zaplatila v dvoch splátkach predmetnú čiastku. Súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v tejto časti tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

10. Žalovaná pri vylúchu uviedla, že mala síce dostať pôžičku vo výške 600,-EUR, avšak reálne dostala na ruku iba 400,-EUR. Túto sumu mala splácať priamo pani, ktorá k nej chodila, mala kartičku, do ktorej jej mala zapísať všetky platby. Následne jej volal nejaký pán, ktorý prišiel v januári 2016 s tým, že mu chcela zaplatiť 150,-EUR, čo aj urobila. Vypýtal si kartičku, povedal, že je zle vypísaná, že si ju zoberie so sebou a následne po oprave jej ju vráti, čo sa však už nestalo. Reálne mala zaplatiť žalobcovi sumu aj 300,-EUR, avšak žiadne dôkazy o tom nepredložila. Žalovaná je ochotná zaplatiť to, čo dlží, avšak nie taký dlh, ako požaduje žalobca.

11. Žalobca k tomuto vyjadreniu uviedol, že si uplatňuje zaplatenie iba neuhradenej časti poskytnutej istiny. Nie je pravdou, že žalobca neuviedol všetky splátky, uviedol všetky platby, ktoré evidoval do podania žaloby a až následne boli doručené ďalšie dve platby v celkovej sume 67,09 EUR, pričom v tejto časti zobral žalobu späť. Žalovaná uhradila iba platbu 30.06.2015 vo výške 9,-EUR, dňa 19.11.2015 vo výške 1,- EURO, dňa 13.01.2016 vo výške 33,-EUR, dňa 12.03.2018 vo výške 34,66 EUR a dňa 12.06.2018 vo výške 32,43 EUR. Je na žalovanej, aby preukázala uhradenie väčšej časti úveru.

12. Z vyjadrenia Poštovej banky, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, zo dňa 28.01.2020 vyplýva, že účet uvedený v spotrebiteľskej zmluve N. XXXX XXXX XXXX XXXX, na ktorý mal žalobca poukázať žalovanej úver v súlade so Zmluvou, je podnikateľským účtom (založeným 03.06.2014, zrušeným 09.06.2017), vedeným na FINWAY SK s.r.o., IČO 44718560. K účtu mali zriadené dispozičné právo: F. L. I., D. V., S. X. S..

13. Z výpisu z účtu spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., so sídlom Zámocká 30, Bratislava, IČO 44718560, F. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedeného v Poštovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, ku dňu 30.06.2015, vyplynulo, že na uvedený účet neboli pripísané peňažné prostriedky vo výške 600,- EUR.

14. Z prehľadu zrážok vykonávaných zo mzdy žalovanej boli zo mzdy zrazené iba dve zrážky, a to vo februári 2018 vo výške 34,66 EUR a v máji 2018 vo výške 32,43 EUR. Ide o platby, ktoré žalobca uviedol.

15. V konaní bol vypočítaný svedok S. O., priateľ žalovanej, ktorý uviedol, že zmluvu uzatvorila žalovaná v jeho prítomnosti. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 400,-EUR v hotovosti. Žalovaná približne v januári 2016 vyplatila neznámemu pánovi 150,-EUR.

16. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, strany sporu uzatvorili dňa 30.06.2015 zmluvu o úvere, pričom vzhľadom k osobe žalovanej je potrebné uvedenú zmluvu posúdiť ako zmluvu spotrebiteľskú, a to s ohľadom na § 52 Občianskeho zákonníka a tiež ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere vychádzajúc zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalovaná bola v postavení spotrebiteľa, keďže z obsahu zmluvy nevyplýva, že by konala v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti. Aj priamo z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o spotrebiteľský úver (toto označenie je už v názve uzatvorenej zmluvy).

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je vyhotovená v písomnej podobe, jej uzatvorenie nebolo zo strany žalovanej spochybnené. Žalobca sa domáha iba vrátenia istiny. Nepochybné je, že žalovaná úver nesplácala, dostala sa do omeškania, bola upozornená na možnosť zosplatnenia úveru, k čomu napokon aj došlo listom zo dňa 20.02.2016, a to ku dňu 20.01.2016. Spornou skutočnosťou je iba to, či bol alebo nebol úver žalovanej poskytnutý v takej výške, ako to žalobca uvádza (suma 600,-EUR). V tomto smere, vychádzajúc z predložených a zabezpečených dokladov, súd dospel k záveru, že žalobca vyplatenie sumy 600,-EUR z titulu poskytnutého úveru jednoznačne nepreukázal. Proti sebe

stojí tvrdenie žalobcu o poskytnutí sumy 600,-EUR a tvrdenie žalovanej a svedka O. o poskytnutí sumy 400,-EUR. V zmluve je obsiahnutá žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet uvedený v žiadosti, v skutočnosti však nejde o účet žalovanej, ale o účet súkromnej spoločnosti. Z predložených dokladov nevyplýva, že by finančné prostriedky práve vo výške 600,-EUR boli na tento účet poskytnuté, navyše dispozičné právo k tomuto účtu nemala žalovaná, ale tri iné osoby, čo jednoznačne nasvedčuje tvrdeniu žalovanej, že jej finančné prostriedky boli poskytnuté v hotovosti. Žalobca potom však žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanej dal 600,-EUR, pričom dôkazné bremeno v tomto smere bolo práve na žalobcovi. Žalovaná tvrdila, že jej bolo daných iba 400,-EUR, sama nemohla preukázať skutočnosť, že jej nebolo poskytnutých 600,-EUR. Žalobca tak v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, nepredložil žiaden dôkaz o tom, že peniaze reálne žalovanej odovzdal, keďže aj z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca poskytne žalovanej úver (čl. I.), teda, v čase podpisu zmluvy úver ešte žalovanej daný nebol. Žalovaná naopak preukázala, že jej bolo reálne poskytnutých iba 400,-EUR, a to svedkom O..

23. Pokiaľ ide o splácanie poskytnutej sumy, žalobca predložil dôkazy o tom, že došlo k celkovej úhrade 110,09 EUR (30.06.2015 zaplatila 9,-EUR, 19.11.2015 zaplatila 1,- EURO, dňa 13.01.2016 zaplatila 33,-EUR, dňa 12.03.2018 zaplatila 34,66 EUR a dňa 12.06.2018 zaplatila 32,43 EUR). Žalovaná zaplatenie väčšej sumy nepreukázala, i keď svedok O. i žalovaná uvádzali, že mala ešte uhradiť sumu 150,-EUR niekedy v januári 2016, toto však preukázané nebolo. V danom prípade nemohol súd takýmto tvrdeniam priznať relevantnosť, pretože takýto dôkaz súd nepovažuje za vierohodný. Ak by súd pripustil takýto dôkaz, znamenalo by to, že by dlžník vždy za pomoci jedného svedka preukázal zaplatenie prípadne i celého dlhu, hoci by o tom žiadny doklad nepredložil. Veriteľ by následne bol v nevýhodnej pozícii, keďže preukázať, že mu niečo nebolo zaplatené je nereálne. Treba tiež uviesť, že svedok pri výsluchu dňa 27.08.2020 presne uvádzal napríklad dátum 26.05.2015, kedy mal byť prítom, že tam bol nejaký pán, pričom s odstupom času 5 rokov je prakticky u väčšiny obyvateľstva vylúčené, aby si pamätali presné dátumy, pokiaľ nie sú priamo niekým v tomto smere inštruovaní. Svedok je priateľom žalovanej, o všetkých skutočnostiach teda vedel priamo od nej a súd z tohto dôvodu nemôže výpovedi tohto svedka priznať skutočnú výpovednú hodnotu.

24. Na základe týchto skutočností tak súd konštatuje, že bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanej sumu 400,-EUR (poskytnutie väčšej sumy žalobca nepreukázal, keďže o tom žiadny doklad nepredložil), že žalovaná zaplatila z tejto sumy 110,09 EUR, preto žalobcovi patrí z istiny celkom suma 289,91 EUR.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Žalovaná nárok žalobcu doposiaľ neuhradila, preto je v omeškaní s plnením peňažného záväzku. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 20.01.2016, žalovaná je počnúc dňom 21.01.2016 v omeškaní. Požadovaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., pretože ku dňu 21.1.2016 bola zákonná sadzba úrokov z omeškania 5,05 %. Súd preto priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 289,91 EUR od 21.01.2016 do zaplatenia.

27. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 557 EUR, pričom mu bola priznaná suma 289,91 EUR, jeho úspech je tak iba v rozsahu 52%. Úspech žalovanej by bol v rozsahu 48%, preto bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 4%. O konkrétnej výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie spolu s prílohami je potrebné podať v

tolkých vyhotoveniach, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a ďalšie vyhotovenia mohli byť doručené ostatným stranám sporu (dvojmo).

V odvolaní je potrebné uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (uviesť spisovú značku) čo sa odvolaním sleduje. Odvolanie musí byť podpísané.

V odvolaní sa tiež uvedie, proti ktorému rozhodnutiu súdu odvolanie smeruje (uviesť dátum jeho vydania a číslo konania uvedené na prvej strane rozhodnutia v pravom hornom rohu), v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh- zmeny rozhodnutia, zrušenia rozhodnutia).

V prípade nesplnenia povinnosti uloženej rozsudkom, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných právnych predpisov.